

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(2)(b) Uredbe št. 1215/2012 ⁽¹⁾ v povezavi s členom 3(1) Uredbe št. 1346/2000 ⁽²⁾ o insolventnosti razlagati tako, da pojem „stečaj, postopki v zvezi z likvidacijo plačilno nesposobnih podjetij ali drugih pravnih oseb, postopki prisilne poravnave in podobni postopki“ iz člena 1(2)(b) Uredbe št. 1215/2012 vključuje tudi postopek, v katerem je terjatev v tožbi opisana kot navadna poslovna terjatev, ne da bi bil omenjen že začeti stečajni postopek zoper toženo stranko, pri čemer dejanska pravna podlaga te terjatve temelji na posebnih določbah o odstopanju iz nizozemskega insolvenčnega prava (člen 25(2) nizozemskega Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling (zakon z dne 30. septembra 1893 o stečaju in prisilni poravnavi, v nadaljevanju: NFW), in pri čemer:

- je treba ugotoviti, ali je treba tako terjatev šteti za terjatev, ki jo je mogoče preizkusiti (člen 26 v povezavi s členom 110 NFW), ali za terjatev, ki je ni mogoče preizkusiti (člen 25(2)NFW), in
- je treba vprašanje, ali je mogoče hkrati uveljavljati obe terjatvi in ali se medsebojno ne izključujeta glede na posebne pravne posledice vsake od njiju (vključno z možnostjo unovčenja bančne garancije, izdane po stečaju), presoditi v skladu s posebnimi pravili nizozemskega insolvenčnega prava?

Dalje,

2. ali je mogoče določbe člena 25(2) NFW šteti za skladne s členom 3(1) Uredbe št. 1346/2000 o insolventnosti v delu, v katerem je s to določbo omogočeno, da se taka terjatev (člen 25(2) NFW) uveljavlja pri sodišču druge države članice namesto pri stečajnem sodišču države članice, v kateri je bil stečajni postopek začeti?

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 2012, str. 1)

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 1, str. 191).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (Bolgarija)
14. junija 2022 – „Trade Express-L“ OOD/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven
rezerv i voennovremenni zapasi“**

(Zadeva C-395/22)

(2022/C 359/38)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „Trade Express-L“ OOD

Tožena stranka: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi“

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba uvodno izjavo 33, člen 1, člen 3, člen 8 ter člen 2(i) in (j) Direktive Sveta 2009/119/ES ⁽¹⁾ z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov ob upoštevanju cilja Direktive in člena 2(d) Uredbe (ES) št. 1099/2008 ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike ter glede na načelo sorazmernosti iz člena 52(1) v povezavi s členom 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim predpisom, ki se obravnavajo

v postopku v glavni stvari in v skladu s katerimi se osebam, ki so pridobivale mazalna olja znotraj Skupnosti v skladu s točko 3.4.20 Priloge A k Uredbi (ES) št. 1099/2008 (oziroma ki so bile uvozniki takih mazalnih olj), lahko naloži obveznost oblikovanja varnostnih zalog?

2. Ali je treba uvodno izjavo 33, člen 1, člen 3, člen 8 ter člen 2(i) in (j) Direktive Sveta 2009/119/ES z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov ob upoštevanju cilja Direktive ter glede na načelo sorazmernosti iz člena 52(1) v povezavi s členom 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim predpisom, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari in v skladu s katerimi so vrste proizvodov, katerih varnostne zaloge je treba oblikovati in jih vzdrževati, omejene na en del vrst proizvodov iz člena 2(i) Direktive v povezavi s Prilogo A, poglavje 3.4, k Uredbi (ES) št. 1099/2008?
3. Ali je treba uvodno izjavo 33, člen 1, člen 3, člen 8 ter člen 2(i) in (j) Direktive Sveta 2009/119/ES z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov ob upoštevanju cilja Direktive ter glede na načelo sorazmernosti iz člena 52(1) v povezavi s členom 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim predpisom, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari in v skladu s katerimi ima oseba zato, ker pridobiva eno vrsto proizvodov, navedenih v členu 2(i) Direktive v povezavi s Prilogo A, poglavje 3.4, k Uredbi (ES) št. 1099/2008, znotraj Skupnosti oziroma jih uvažata, obveznost, da oblikuje varnostne zaloge drugega, drugačnega proizvoda in jih vzdržuje?
4. Ali je treba uvodno izjavo 33, člen 1, člen 3, člen 8 ter člen 2(i) in (j) Direktive Sveta 2009/119/ES z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov ob upoštevanju cilja Direktive ter glede na načelo sorazmernosti iz člena 52(1) v povezavi s členom 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim predpisom, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari in v skladu s katerimi se osebi naloži obveznost oblikovanja in vzdrževanja zalog proizvoda, ki ga ne uporablja v okviru svoje gospodarske dejavnosti in ki ni povezan s to dejavnostjo, pri čemer je ta obveznost povezana z znatno finančno obremenitvijo (ki praktično pripelje do nezmožnosti izpolnitve), saj ta oseba proizvoda niti nima na voljo niti ni njegova uvoznica in/ali ga ne hrani?
5. Če je odgovor na katero od vprašanj nikalen: Ali je treba uvodno izjavo 33, člen 1, člen 3, člen 8 ter člen 2(i) in (j) Direktive Sveta 2009/119/ES z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov ob upoštevanju cilja Direktive ter glede na načelo sorazmernosti iz člena 52(1) v povezavi s členom 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da je mogoče osebi, ki je pridobivala določeno vrsto proizvoda znotraj Skupnosti oziroma ga je uvozila, naložiti samo to, da oblikuje in vzdržuje varnostne zaloge istovrstnega proizvoda, ki je bil predmet pridobitve znotraj Skupnosti/uvoza?

⁽¹⁾ UL L 265, 2009, str. 9.

⁽²⁾ UL L 304, 2008, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammergerichts Berlin (Nemčija) 15. junija 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(Zadeva C-396/22)

(2022/C 359/39)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Kammergericht Berlin